

Słowo Życia – czerwiec 2026

do druku: ([pdf - v. czarno-biały](#)) i ([pdf - v. z kolorowym logo](#))

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodzi) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Idźcie i głosźcie: «Bliskie już jest królestwo niebieskie». (...) Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!” (Mt 10, 7-8).

Ten rozdział w Ewangelii według św. Mateusza [przedstawia] wybranie apostołów przez Jezusa, który każe im z nich wezwać po imieniu, udzielając im specjalnej mocy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali oraz daru uzdrawiania wszelkich chorób i słabości. Jezus wskazuje im, gdzie i jak mają wypełniać swoją pierwszą misję. Przesłanie, które mają głosić, jest jasne: „*Bliskie już jest królestwo niebieskie*”.[1]

Nakaz, by powierzone orędzie głosić „w drodze” podkreśla z jednej strony to, że prawdziwy uczeń jest przede wszystkim krzewicielem bliskości, a z drugiej strony, że już samo ich wspólne wędrowanie powinno być głoszeniem. Rzeczywiście, w Ewangelii według św. Jana, po przekazaniu im nowego przykazania, Jezus stwierdza: „*Po tym wszyscy poznajcie, żeście uczniami moimi, jeżeli będziecie się wzajemnie miłowali*”.[2]

„Idźcie i głosźcie: «Bliskie już jest królestwo niebieskie». (...) Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!”

Królestwo niebieskie jest sercem przepowiadania Jezusa. W Starym Testamencie podobne wyrażenie „królestwo Boże” jest używane dla wskazania na panowanie, rządy i zbawcze działanie Boga w historii ludzkości. Jest On władcą świata, a zwłaszcza ludu Izraela oczekującego potomka króla Dawida, który przywróci Izraelowi znaczenie wśród narodów. W Nowym Testamencie sam Jezus jest przedstawiony jako potomek Dawida, a zatem król. W przeciwieństwie do królestwa doczesnego, „królestwo niebieskie” jest królestwem pokoju i sprawiedliwości, w którym urzeczywistniają się troska o ubogich, przebaczenie i pojednanie; jest królestwem, które przyniesie życie i światło wszystkim narodom. To królestwo już się rozpoczęło na świecie i w sercach ludzi, ale dokona się w pełni wraz z powrotem Jezusa.

„Idźcie i głosźcie: «Bliskie już jest królestwo niebieskie». (...) Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!”

Jezus ogłasza, że nadzieja królestwa jest bliska, nieuchronnie się zbliża. Przypowieści takie, jak o ziarnku gorczycy czy o zakwasie powodującym wzrost całego ciasta, pozwalają nam

zrozumie?, że [królestwo] działa w sposób tajemniczy i niepozorny, ale wytrwale i zgodnie z biegiem czasu. Określenie „bliskie” – odnosi się równie? do przestrzeni. Kiedy zbliżaj? się uczniowie, uobecniaj?c ducha Jezusa, przybliża się królestwo Boże. Podobnie, kiedy w Ewangelii według św. Marka Jezus mówi? do uczonego w Pizie „Niedaleko jeste? od królestwa Bożego”^[3], prawdopodobnie chcia? powiedzieć? nie tylko „dobrze rozumia?e?”, ale także „jeste? niedaleko ode Mnie”.

„Idźcie i głosźcie: «Bliskie już jest królestwo niebieskie». (...) Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!”

Termin „darmo”, w oryginale greckim oznacza „dar”. Podkreśla wi?c, że to, co otrzymali apostołowie, nie zosta?o im dane dlatego, że na to zasłużyli. Przyczyną jest hojność Boga i fakt, że zostali wybrani do tej szczególnej misji.

Chiara Lubich pisze: „*Królestwo Boże musi zatem zosta? przyjęte. Jest darem, który daje ci Bóg. W istocie żaden wysiłek ludzki, żadne wyrzeczenia ascetyczne, żadne studia czy poszukiwania intelektualne nie mog? ci? doprowadzi? do królestwa Bożego. To sam Bóg wychodzi ci naprzeciw, objawia się swoim światem i dotyka ci? swojej łaski. Nie istnieje zasługa, któr? mógłby? się chlubi? lub na której mógłby? polega?, aby mieć prawo do takiego daru od Boga. Królestwo jest ci ofiarowane za darmo.*”^[4] Zaakceptowani w ten sposób przez Boga, jeste?my wezwani, równie? dzisiaj, do kontynuowania zadania powierzonego przez Jezusa apostołom: do głoszenia, słowem i czynem, bliskości królestwa, do głoszenia katedemu człowiekowi w tym niespokojnym i niepewnym świecie przesłania nadziei, że Bóg kocha nas nieskończenie, Bóg nas wszystkich kocha nieskończenie.

Oprac.: Augusto Parody Reyes
i Zespół Słów Życia

[1] Mt 10, 7.

[2] J 13, 35.

[3] Mk 12, 34.

[4] Por. Ch. Lubich, Słowo Życia, Październik 1979.